

Redactioneel

Met een spectaculaire stunt stelde *de Volkskrant* het gemak aan de kaak waarmee met verslavingsklinieken geld te verdienen valt, door goedwillenden maar ook door zorgcowboys. Financieel noch inhoudelijk gehinderd door verzekeraars of de Staat kunnen zij hun populistisch aangeprezen activiteiten te koop aanbieden. De politiek reageerde, ad hoc weliswaar, met echte maatregelen. Dat is goed voor reguliere instellingen die gaan voor zorg in de breedte en voor de moeizaam verworven kwaliteit van eerlijke, op evidentie gerichte, bescheiden effectieve interventies. En daar doen wij dan weer verslag van.

In dit nummer laten Rutten en collega's zien dat de 'splitsing' in wel en niet met de ggz-geïntegreerde Nederlandse (reguliere!) verslavingszorginstellingen noch ten kwade, noch ten goede veel invloed heeft gehad. Een bijdrage aan breedte in de zorg is van *Staats* en haar collega's, die het fenomeen van de zogeheten doordrinkers analyseren en een poging doen voor een definitie die als basis voor beleid kan dienen. *Croes* en *Van der Veen* bepleiten meer methodische aandacht voor hepatitis C in de praktijk.

We rapporteren niet alleen over zorg: *Van Hasselt* en haar Britse collega *De Wit* geven een overzicht van een wat onderbelicht thema: de onderlinge invloed van middelengebruik en seksualiteit. Ten slotte berichten *Hammink* en *Schrijvers* over het ghb-gebruik onder hangjongeren en thuisgebruikers en bepleiten afstemming van preventieactiviteiten.

Voorts bericht *Derks*, als kersverse hoogleraar, over een genetica-conferentie en natuurlijk zijn er onze vaste rubrieken: over een trieste casus, ijverige websites en een boek over wat elke professional moet weten over verslavingspreventie. Ten slotte speelt *Van der Stel* in zijn column met zelf doen.

Gerard M. Schippers